

36. **А** кад они ово говораху, и сам **Исус** стаде међу њима, и рече им: **Мир** вам.

37. **А** *они* се уплашише, и поплашени будући, мишљаху да виде духа.

38. **И** рече им: **Шта** се плашите? **И** зашто *шакве* мисли улазе у срца ваша?

39. Видите руке моје и ноге моје: ја сам главом; опипајте ме и видите; јер дух тијела и костију нема као што видите да ја имам.

40. **И** ово рекавши показа им руке и ноге.

41. **А** док *они* још не вјеровашу од радости и чуђаху се рече им: **Има**те ли овдје што за јело?

42. **А** они му даше комад рибе печене, и меда у сату.

43. **И** узевши изједе пред њима.

44. **И** рече им: **Ово** су ријечи које сам вам говорио још док сам био с вама, да све треба да се сврши што је за мене написано у закону **Мојсије**ву и у пророцима и у **псалмима**.

45. Тада им отвори ум да разумију писмо.

46. **И** рече им: **Тако** је писано, и тако је требало да **Христос** пострада и да устане из мртвијех трећи дан;

47. **И** да се проповиједа покајање у име његово и опрштење **гријеха** по свијем народима почевши од **Јерусалима**.

48. **А** ви сте свједоци овоме.

49. **И** гле, ја ћу послати обећање оца својега на вас; а ви сједите у граду **Јерусалимском**е док се не обучете у силу с висине.

50. **И** изведе их на поље до **Витаније**, и подишувши руке своје благослови их.

51. **И** кад их благосиљаше, отступи од њих, и узношаше се на небо.

52. **И** они му се поклонише, и вратише се у **Јерусалим** с великом радошћу.

53. **И** бијаху једнако у цркви хвалећи и благосиљајући **Бога**. **Амин**.

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЛИЈЕ

ПО

Ј О В А Н У .

Г Л А В А I.

У почетку бјеше ријеч, и ријеч бјеше у **Бога**, и **Бог** бјеше ријеч.

2. Она бјеше у почетку у **Бога**.

3. Све је кроз њу постало, и без ње ништа није постало што је постало.

4. **У** њој бјеше живот, и живот бјеше видјело људима.

5. **И** видјело се свијетли у тами, и тама га не обузе.

6. **Посла** **Бог** човјека по имену **Јована**.

7. Овај дође за свједочанство да свједочи за видјело да сви вјерују крозањ.

8. Он не бјеше видјело, него да свједочи за видјело.

9. **Бјеше** видјело истинито које обасјава свакога човјека који долази на свијет.

10. На свијету бјеше, и свијет крозањ поста, и свијет га не позна.
11. К својима дође, и своји га не примише.
12. А који га примише даде им власт да буду синови Божији, који вјерују у име његово,
13. Који се не родише од крви, ни од воље тјелесне, ни од воље мужевље, него од Бога.
14. И ријеч постаде тијело и усели се у нас пуно благодати и истине; и видјесмо славу његову, славу, као јединороднога од оца.
15. Јован свједочи за њега и виче говорећи: Овај бјеше за кога рекох: који за мном иде преда мном постаде, јер прије мене бјеше.
16. И од пуности његове ми сви узесмо благодат за благодаћу.
17. Јер се закон даде преко Мојсија, а благодат и истина постаде од Исуса Христа.
18. Бога нико није видио никад: јединородни син који је у наручју очиним, он га јави.
19. И ово је свједочанство Јованово кад послаше Чивути из Јерусалима свештенике и Левите да га запитају: Ко си ти?
20. И он призна, и не загаја, и призна: Ја није сам Христос.
21. И запиташе га: Ко си дакле? Јеси ли Илија? И рече: Нијесам. Јеси ли пророк? И одговори: Нијесам.
22. А *он* му рекоше: Ко си? да можемо казати онима што су нас послали: шта кажеш за себе?
23. Рече: Ја сам глас онога што виче у пустињи: поравните пут Господњи; као што каза Исаија пророк.
24. И бијаху посланици од Фарисеја,
25. И запиташе га говорећи му: За што дакле

- кршћаваш кад ти нијеси Христос ни Илија ни пророк?
26. Одговори им Јован говорећи: Ја кршћавам водом, а међу вама стоји кога ви не знате.
27. Он је онај што ће доћи за мном, који бјеше преда мном; коме ја нијесам достојан одријешити ремена на обући његовој.
28. Ово би у Витавари преко Јордана гдје Јован кршћаваше.
29. А сјутра дан видје Јован Исуса гдје иде к њему, и рече: Гле, јагње Божије које узе *на се* гријехе свијета.
30. Ово је *омај* за кога ја рекох: за мном иде човек који преда мном постаде, јер прије мене бјеше.
31. И ја га не знадох; него да се јави Израилу за то ја дођох да крстим водом.
32. И свједочи Јован говорећи: Видјех Духа гдје силази с неба као голуб и стаде на њему.
33. И ја га не знадох; него онај који ме посла да крстим водом он ми рече: на кога видиш да силази Дух и стоји на њему то је *омај* који ће крстити Духом светијем.
34. И ја видјех и засвједочих да је овај син Божиј.
35. А сјутрадан опет стајаше Јован и двојица од ученика његовијех,
36. И видјевши Исуса гдје иде, рече: Гле, јагње Божије.
37. И чуше га оба ученика кад говораше, и отидоше за Исусом.
38. А Исус обазревши се и видјевши их гдје иду за њим, рече им: Шта ћете? А они му рекоше: Рави! (које значи: учитељу) гдје стојиш?
39. И рече им: Дођите и видите. И отидоше, и видјеше гдје стајаше; и осташе у њега онај дан. А бијаше око деветого сахата.

40. А један од двојице који чуше од Јована и иђаху за њим бијаше Андрија брат Симона Петра;
41. Он нађе најприје брата својега Симона, и рече му: Ми нађосмо Месију, које значи Христос. †
42. И доведе га к Исусу. А Исус погледавши на њ рече: Ти си Симон, син Јонин; ти ћеш се звати Кифа, које значи Петар. ††
43. А сјутрадан намисли изићи у Галилеју, и нађе Филипа, и рече му: Хајде за мном.
44. А Филип бјеше из Витсаиде из града Андријана и Петрова.
45. Филип нађе Натанаила, и рече му: За кога Мојсије у закону писа и пророци, нађосмо га, Исуса сина Јосифова из Назарета.
46. И рече му Натанаило: Из Назарета може ли бити што добро? Рече му Филип: Дођи и виђи.
47. А Исус видјевши Натанаила гдје иде к њему рече за њега: Ево правога Израилџца у коме нема лукавства.
48. Рече му Натанаило: Како ме познајеш? Одговори Исус и рече му: Прије него те позва Филип видјех те кад бијаше под смоквом.
49. Одговори Натанаило и рече му: Рави! ти си син Божиј, ти си цар Израилџев.
50. Одговори Исус и рече му: Што ти казах да те видјех под смоквом за то вјерујеш; видјећеш више од овога.
51. И рече му: Заиста, заиста вам кажем: одсе-ле ћете видјети небо отворено и анђеле Божије гдје се пењу и силазе к сину човечијему.

Г Л А В А II.

И у трећи дан би свадба у Кани Галилејској, и ондје бјеше маги Исусова.

† *помазаник.* †† *камен.*

2. А позван бјеше и Исус и ученици његови на свадбу.
3. И кад нешта вина, рече маги Исусова њему: Немају вина.
4. Исус јој рече: Што је мени до тебе, жено? Још није дошао мој час.
5. Рече маги његова слугама: Штогод вам рече учините.
6. А ондје бијаше шест воденијех судова од камена, постављенијех по *обичају* Чивутскога чишћења, који узимаху по два или по три ведра.
7. Рече им Исус: Напуните судове воде. И напуните их до врха.
8. И рече им: Захватите сад, и носите куму. И однесоше.
9. А кад окуси кум од вина које је постало од воде, и не знадијаше откуда је (а слуге знадијаху које су захватиле воду), зовну кум женика,
10. И рече му: Сваки човјек најприје добро вино износи, а кад се опију онда рђавије; а ти си чувао добро вино дослије.
11. Ово учини Исус почетак чудесима у Кани Галилејској, и показа славу своју; и ученици његови вјероваше га.
12. По том сиђе у Капернаум, он и маги његова, и браћа његова, и ученици његови, и ондје стајаше не много дана.
13. И близу бјеше пасха Чивутска, и изиђе Исус у Јерусалим.
14. И нађе у цркви гдје сједе они што продаваху волове и овце и голубове, и који новце мијењаху.
15. И начинивши бич од узица, изгна све из цркве, и овце и волове; и мјењачима просу новце и столове испремета;
16. И рече онима што продаваху голубове: Носи-

те то одавде, и не чините од дома оца мојега дома трговачкога.

17. А ученици се његови опоменуше да у писму стоји: Ревност за кућу твоју изједе ме.

18. А Чивути одговарајући рекоше му: Какав нам знак показујеш, да то можеш чинити?

19. Исус одговори и рече им: Развалите ову цркву и за три дана ћу је подигнути.

20. А Чивути рекоше: Четрдест и шест година грађена је ова црква, и ти за три дана да је подигнеш?

21. А он говораше за цркву тијела својега.

22. А кад уста из мртвијех, опоменуше се ученици његови да ово говораше, и вјероваше писму и ријечи коју рече Исус.

23. А кад бјеше у Јерусалиму на празник пасхе, многи вјероваше у име његово, видећи чудеса његова која чинјаше.

24. Али Исус не повјераваше им себе; јер их све знадијаше,

25. И не требаше му да ко свједочи за човјека; јер сам знадијаше шта бјеше у човјеку.

Г Л А В А Ш.

Бијаше пак човјек међу фарисејима, по имену Никодим, кнез Чивутски.

2. Овај дође к Исусу ноћу и рече му: Рави! знамо да си ти учитељ од Бога дошао; јер нико не може чудеса оввијех чинити која ти чиниш ако није Бог с њим.

3. Одговори Исус и рече му: Заиста, заиста ти кажем: ако се ко наново не роди, не може видјети царства Божијега.

4. Рече Никодим њему: Како се може човјек родити кад је стар? еда ли може по други пут ући у утробу матере своје и родити се?

5. Одговори Исус: Заиста, заиста ти кажем: ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у царство Божије.

6. Што је рођено од тијела, тијело је; а што је рођено од Духа, Дух је.

7. Не чуди се што ти рекох: ваља вам се наново родити.

8. Дух дише гдје хоће, и глас његов чујеш, а не знаш откуда долази и куда иде: тако је сваки човјек који је рођен од Духа.

9. Одговори Никодим, и рече му: Како може то бити?

10. Исус одговори и рече му: Ти си учитељ Израїлев, и то ли не знаш?

11. Заиста, заиста ти кажем да *ли* говоримо што знамо, и свједочимо што видјесмо, и свједочанства нашега не примате.

12. Кад вам казах земаљско па не вјерујете, како ћете вјеровати ако вам кажем небеско?

13. И нико се не попе на небо осим који сиђе с неба, син човјечиј који је на небу.

14. И као што Мојсије подиже змију у пустињи, тако треба син човјечиј да се подигне,

15. Да ни један који га вјерује не погине, него да има живот вјечни:

16. Јер Богу тако омиље свијет да је и сина својега јединороднога дао, да ни један који га вјерује не погине, него да има живот вјечни.

17. Јер Бог не посла сина својега на свијет да суди свијету, него да се свијет спасе кроза њ.

18. Који њега вјерује не суди му се, а који не вјерује већ је осуђен; јер не вјерова у име јединог роднога сина Божијега.

19. А суд је овај што видјело дође на свијет, и

људима омиље већма тама него ли видјело; јер њихова дјела бијаху зла.

20. Јер сваки који зло чини мрази на видјело и не иде к видјелу да не покарају дјела његовијех, јер су зла.

21. А ко истину чини иде к видјелу да се виде дјела његова, јер су у Богу учињена.

22. А по том дође Исус и ученици његови у Јудејску земљу, и ондје живљаше с њима и кршћаваше.

23. А Јован кршћаваше у Енону близу Салима, јер ондје бјеше много воде; и долажаху те их кршћаваше.

24. Јер још не бијаше Јован бачен у тамницу.

25. Тада постаде распра међу ученицима Јовановијем и Чивутима око чишћења.

26. И дођоше к Јовану и рекоше му: Рави! онај што бјеше с тобом преко Јордана, за кога си ти свједочио, ево он кршћаваша, и сви иду к њему.

27. Јован одговори и рече: Не може човјек ништа примати ако му не буде дано с неба.

28. Ви сами мени свједочите да рекох: Ја нијесам Христос, него сам послан пред њим.

29. Ко има невјесту женик је, а пријатељ жеников стоји и слуша га, и радошћу радује се гласу женикову. Ова дакле радост моја испуни се.

30. Онај треба да расте, а ја да се умаљујем.

31. Који одозго долази над свима је; који је са земље од земље је, и говори од земље; који долази с неба над свима је.

32. И што видје и чу оно свједочи; и свједочанства његова нико не прима.

33. Који прими његово свједочанство, потврди да је Бог истинит.

34. Јер кога Бог посла, онај ријечи Божије говори: јер Бог Духа не даје на мјеру.

35. Јер отац љуби сина, и све даде у руке његове.

36. Ко вјерује сина, има живот вјечни; а ко не вјерује сина, не ће видјети живота, него гњев Божиј остаје на њему.

Г Л А В А IV.

Када разумје дакле Господ да су чули фарисеји да Исус више ученика добија и кршћаваша него Јован 2. (Исус пак сам не кршћаваше него ученици његови),

3. Остави Јудеју, и отиде опет у Галилеју.

4. А ваљало му је проћи кроз Самарију.

5. Тако дође у град Самаријски који се зове Сихар, близу села које даде Јаков Јосифу сину својему.

6. А ондје бијаше извор Јаковљев; и Исус уморан од пута сјеђаше на извору; а бјеше око ше-стога сахата.

7. Дође жена Самарјанка да захвати воде; рече јој Исус: Дај ми да пијем.

8. (Јер ученици његови бијаху отишли у град да купе јела.)

9. Рече му жена Самарјанка: Како ти, Чивутин будући, можеш искати од мене жене Самарјанке да пијеш? Јер се Чивути не мијешају са Самарјанима.

10. Одговори Исус и рече јој: Да ти знаш дар Божиј, и ко је тај који ти говори: дај ми да пијем, ти би искала у њега и дао би ти воду живу.

11. Рече му жена: Господе! ни захватити немаш чим, а студенац је дубок; одакле ћеш дакле узети воду живу?

12. Еда ли си ти већи од нашега оца Јакова, који нам даде овај студенац, и он из њега пијаше и синови његови и стока његова?

13. Одговори Исус и рече јој: Сваки који пије од ове воде опет ће ожедњети;
14. А који пије од воде коју ћу му ја дати не ће ожедњети до вијека; него вода што ћу му ја дати биће у њему извор воде која тече у живот вјечни.
15. Рече му жена: Господе! дај ми те воде да не жедним нити да долазим овамо на воду.
16. Рече јој Исус: Иди зовни мужа својега, и дођи овамо.
17. Одговори жена и рече му: Немам мужа. Рече јој Исус: Добро си казала: немам мужа;
18. Јер си пет мужева имала, и сад кога имаш није ти муж; то си право казала.
19. Рече му жена: Господе! видим да си ти пророк.
20. Оци наши молише се Богу на овој гори, а ви кажете да је у Јерусалиму мјесто гдје се треба молити.
21. Рече јој Исус: Жено! вјеруј ми да иде вријеме кад се не ћега молити оцу ни на овој гори ни у Јерусалиму.
22. Ви не знате чему се молити; а ми знамо чему се молимо: јер је спасеније од Чивута.
23. Али иде вријеме, и већ је настало, кад ће се прави богомољци молити оцу духом и истином, јер отац хоће таковијех богомољаца.
24. Бог је дух; и који му се моле, духом и истином треба да се моле.
25. Рече му жена: Знаш да ће доћи Месија који се зове Христос, кад он дође казаће нам све.
26. Рече јој Исус: Ја сам који с тобом говорим.
27. И тада дођоше ученици његови, и чуђаху се гдје говораше са женом; али ни један не рече: Шта хоћеш? или шта говориш с њом?

28. А жена остави судове своје и отиде у град и рече људима:
29. Ходите да видите човјека који ми каза све што сам учинила: да није то Христос?
30. Извиђоше дакле из града и пођоше к њему.
31. А ученици његови мољаху га међу тијем говори: Рави! једи.
32. А он им рече: Ја имам јело да једем за које ви не знате.
33. Тада ученици говораху међу собом: Већ ако му ко донесе да једе?
34. А он им рече: Јело је моје да извршим вољу онога који ме је послао, и да свршим његов посао.
35. Не кажете ли ви да су још четири мјесеца па ће жетва приспјети? Ето, велим вам: подигните очи своје и видите њиве како су већ жуте за жетву.
36. И који жње прима плату, и сабира род за живот вјечни, да се радују заједно и који сије и који жње;
37. Јер је у том истинита бесједа да је други који сије а други који жње.
38. Ја вас послах да жњете гдје се ви не трудите; други се трудише, а ви у посао њихов уђосте.
39. И из града онога многа многи од Самарјана вјероваше га за бесједу жене која свједочаше: Каза ми све што сам учинила.
40. Кад дођоше дакле Самарјани к њему, мољаху га да би остао код њих; и ондје оста два дана.
41. И много их више вјерова за његову бесједу.
42. А жени говораху: Сад не вјерујемо више за твоју бесједу, јер сами чусмо и познасмо да је овај заиста спас свијету, Христос.
43. А послје два дана изиђе оданде, и отиде у Галилеју;

44. Јер сам Исус свједочаше да пророк на својој постојбини нема части.

45. А кад дође у Галилеју, примише га Галилејци који бијаху видјели све што учини у Јерусалиму на празник; јер и они идоше на празник.

46. Дође пак Исус опет у Кану Галилејску, гдје претвори воду у вино. И бјеше неки царев човјек којег сина боловаше у Капернауму.

47. Овај чувши да Исус дође из Јудеје у Галилеју, дође к њему и мољаше га да сиђе и да му исцијели сина; јер бијаше на смрти.

48. И рече му Исус: Ако не видите знака и чуда не вјерујете.

49. Рече му царев човјек: Господе! сиђи док није умрло дијете моје.

50. Рече му Исус: Иди, син је твој здрав. И вјерова човјек ријечи коју му рече Исус, и пође.

51. А одмах кад он силажаше, гле, среташе га слуге његове и јавише му говорећи: Син је твој здрав.

52. Тада питаше за сахат у који му лакше би; и казаше му: Јуче у седмом сахату пусти га грозница.

53. Тада разумје отац да бјеше онај сахат у који му рече Исус: Син је твој здрав. И вјерова он и сва кућа његова.

54. Ово опет друго чудо учини Исус кад дође из Јудеје у Галилеју.

Г Л А В А V.

А по том бјеше празник Чивутски, и изиђе Исус у Јерусалим.

2. У Јерусалиму пак код Овчијех врата има бања, која се зове Чивутски Витезда, и око ње пет покривенијех тријемована,

3. У којима лежаше мноштво болесника, слијепијех, хромијех, сухијех, који чекаху да се заљуља вода;

4. Јер анђео Господњи силажаше у одређено вријеме у бању и муњаше воду; и који најприје улазаше пошто се замути вода, оздрављаше, макар каква болест да је на њему.

5. А ондје бијаше један човјек који тридесет и осам година бјеше болестан.

6. Кад видје Исус овога гдје лежи, и разумје да је већ одавно болестан, рече му: Хоћеш ли да будеш здрав?

7. Одговори му болесни: Да, Господе; али немам човјека да ме спусти у бању кад се замути вода; а док ја дођем други сиђе прије мене.

8. Рече му Исус: Устани узми одар свој и ходи.

9. И одмах оздрави човјек, и узевши одар свој хоћаше. А тај дан бјеше субота.

10. Тада говораху Чивути ономе што оздрави: Дана је субота, и не ваља ти одра носити.

11. А он им одговори: Који ме исцијели он ми рече: узми одар свој и ходи.

12. А они га запиташе: Ко је тај човјек који ти рече: узми одар свој и ходи?

13. А исцијељени не знадијаше ко је; јер се Исус укљони, јер људства много бјеше на мјесту.

14. А по том га нађе Исус у цркви и рече му: Ето си здрав, више не гријеш, да ти не буде горе.

15. А човјек отиде и каза Чивутима да је оно Исус који га исцијели.

16. И за то гоњаху Чивути Исуса, и гледаху да га убију, јер чињаше то у суботу.

17. А Исус им одговараше: Отац мој дослије чини, и ја чиним.

18. И за то још више гледаху Чивути да га уби-

ју што не само квараше суботу него и оцем својим називаше Бога и грађаше се једнак Богу.

19. А Исус одговарајући рече им: Заиста, заиста вам кажем: син не може ништа чинити сам од себе него што види да отац чини; јер што он чини оно и син чини онако;

20. Јер отац љуби сина, и све му показује што сам чини; и показаше му већа дјела од ових да се ви чудите.

21. Јер како што отац подиже мртве и оживљује, тако и син које хоће оживљује.

22. Јер отац не суди никоме, него сав суд даде сину,

23. Да сви поштују сина као што отац поштују. Ко не поштује сина не поштује оца који га је послао.

24. Заиста, заиста вам кажем: ко моју ријеч слуша и вјерује ономе који је мене послао, има живот вјечни, и не долази на суд, него је прошао из смрти у живот.

25. Заиста, заиста вам кажем: иде час, и већ је настао, кад ће мртви чути глас сина Божијега, и чувши оживљети.

26. Јер како што отац има живот у себи, тако даде и сину да има живот у себи;

27. И даде му власт да и суд чини, јер је син човјечј.

28. Не дивите се овоме, јер иде час у који ће сви који су у гробовима чути глас сина Божијега,

29. И изићи ће који су чинили добро у васкрсеније живота, а који су чинили зло у васкрсеније суда.

30. Ја не могу ништа чинити сам од себе; како чујем *онако* судим, и суд је мој праведан; јер не тражим воље своје него вољу оца који ме је послао.

31. Ако ја свједочим за себе, свједочанство моје није истинито.

32. Има други који свједочи за мене; и знам да је истинито свједочанство што свједочи за мене.

33. Ви посласте к Јовану, и посвједочи вам за истину;

34. А ја не примам свједочанства од човјека, него ово говорим да се ви спасете.

35. Он бјеше видјело које гораше и свијетљаше; а ви се хтјесте мало времена радовати његову свијетљењу.

36. Али ја имам свједочанство веће од Јованова: јер послови које ми даде отац да их свршим, ова послови које ја радим свједоче за мене да ме отац посла.

37. И отац који ме посла сам свједочи за мене. Ни гласа његова кад чувсте ни лица његова видјесте;

38. И ријечи његове немате у себи да стоји: јер ви не вјерујете ономе кога он посла.

39. Прегледајте писма, јер ви мислите да имате у њима живот вјечни; и она свједоче за мене.

40. И не ћете да дођете к мени да имате живот.

41. Ја не примам славе од људи.

42. Него вас познајем да љубави Божије немате у себи.

43. Ја дођох у име оца својега и не примате ме; ако други дође у име своје, њега ћете примити.

44. Како ви можете вјеровати кад примате славу један од другога, а славе која је од јединога Бога не тражите?

45. Не мислите да ћу вас тужити оцу; има који вас тужи, Мојсије, у кога се ви уздате.

46. Јер да сте вјеровали Мојсију тако бисте вјеровали и мени; јер он писа за мене.

47. А кад његовијем писмима не вјерујете како ћете вјеровати мојијем ријечима?

Г Л А В А VI.

Шо том отиде Исус преко мора Галилејскога код Тиверијаде.

2. И за њим иђаше мноштво народа, јер виђаху чудеса његова која чињаше на болесницима.

3. А Исус изиђе на гору, и ондје сјеђаше с ученицима својијем.

4. А бијаше близу пасха празник Чивутски.

5. Подигнувши дакле Исус очи, и видјевши да мноштво народа иде к њему, рече Филипу: Гдје ћемо купити хљеба да ови једу?

6. А ово говораше кушајући га, јер сам знадијаше шта ће чинити.

7. Одговори му Филип: Двјеста гроша хљеба није доста да свакоме од њих по мало допадне.

8. Рече му један од ученика његовијех, Андрија, брат Симона Петра:

9. Овдје има једно момче које има пет хљебова јечменијех и двије рибе; али шта је то на толики свијет!

10. А Исус рече: Посадите људе. А бјеше траве много на ономе мјесту. Посади се дакле људи на број око пет хиљада.

11. А Исус узевши оне хљебове, и давши хвалу, даде ученицима, а ученици онима који бијаху посађени; тако и од риба колико хтјеше.

12. И кад се наситише, рече ученицима својијем: Скупите комаде што претекоше да ништа не пропадне.

13. И скупише, и напунише дванаест котарица комада од пет хљебова јечменијех што претече иза онијех што су јели.

14. А људи видјевши чудо које учини Исус гораху: Ово је заиста онај пророк који *шреба* да дође на свијет.

15. А кад разумје Исус да хоће да дођу дага ухвати те и да га учине царем, отиде опет у гору сам.

16. А кад би у вече сиђоше ученици његови на море,
17. И уђоше у лађу, и пођоше преко мора у Капернаум. И већ се бијаше смркло, а Исус не бјеше дошао к њима.

18. А море се подизаше од великога вјетра.

19. Возивши пак око двадесет и пет или тридесет поткрамишта угледаше Исуса гдје иде по мору и дошао близу до лађе, и уплашише се.

20. А он им рече: Ја сам; не бојте се.

21. Онда га с радости узеше у лађу; и одмах лађа би на земљи у коју иђаху.

22. Сјутрадан пак народ који стајаше преко мора кад видје да лађе друге не бјеше ондје осим оне једне што у њу уђоше ученици његови, и дане уђе Исус с ученицима својијем у лађу него сами ученици његови отидоше,

23. А друге лађе из Тиверијаде дођоше близу *оног* мјеста гдје једоше хљеб кад Господ даде хвалу,

24. Кад видје народ да Исуса не бјеше ондје ни ученика његовијех, уђоше и они у лађе, и дођоше у Капернаум да траже Исуса.

25. И напавши га преко мора рекоше му: Рави! кад си дошао овамо?

26. Исус им одговори и рече: Заиста, заиста вам кажем: не тражите ме што чудеса видјесте, него што једосте хљеба и наситисте се.

27. Старајте се не за јело које пролази, него за јело које остаје за вјечни живот, које ће вам дати син човјечиј, јер овога потврди отац Бог.

28. А они му рекоше: Шта ћемо чинити да радимо дјела Божија?

29. Одговори Исус и рече им: Ово је дјело Божије да вјерујете онога кога он посла.

30. А они му рекоше: Какав доказ ти показујеш знак да видимо и да ти вјерујемо? шта радиш ти?
31. Оцеви наши једоше ману у пустињи, као што је написано: хљеб с неба даде им да једу.

32. Тада им рече Исус: Заиста, заиста вам кажем: Мојсије не даде вама хљеба с неба, него вам отац мој даје хљеб истинити с неба;

33. Јер је хљеб Божиј онај који силази с неба и даје живот свијету.

34. Тада му рекоше: Господе! дај нам свагда тај хљеб.

35. А Исус им рече: Ја сам хљеб живота: који мени долази не ће огладњети, и који мене вјерује не ће никад ожедњети.

36. Него вам казах да ме и видјесте и не вјерујете.

37. Све што мени даје отац к мени ће доћи; и који долази к мени не ћу га истјерати на поље.

38. Јер сићох с неба не да чиним вољу своју, него вољу оца који ме посла.

39. А ово је воља оца који ме посла да од онога што ми даде ништа не изгубим, него да га васкрснем у пошљедњи дан.

40. А ово је воља онога који ме посла да сваки који види сина и вјерује га има живот вјечни; и ја ћу га васкрснути у пошљедњи дан.

41. Тада викаху Чивути на њега што рече: Ја сам хљеб који сиће с неба,

42. И говораху: Није ли ово Исус син Јосифов којему ми знамо оца и матер? како дакле он говори: ја сићох с неба?

43. Онда Исус одговори и рече им: Не вичите међу собом.

44. Нико не може доћи к мени ако га не додуче отац који ме посла; и ја ћу га васкрснути у пошљедњи дан.

45. У пророцима стоји написано: и биће сви научени од Бога. Сваки који чује од оца и научи, доћи ће к мени.

46. Не да је ко види оца осим онога који је од Бога: он видје оца.

47. Заиста, заиста вам кажем: који вјерује мене има живот вјечни:

48. Ја сам хљеб живота.

49. Оцеви ваши једоше ману у пустињи, и помријеше.

50. Ово је хљеб који силази с неба: да који од њега једе не умре.

51. Ја сам хљеб живи који сиће с неба; који једе од овога хљеба живљеће ва вијек; и хљеб који ћу ја дати тијело је моје, које ћу дати за живот свијета.

52. А Чивути се препираху међу собом говорећи: Како може овај дати нама тијело своје да једемо?

53. А Исус им рече: Заиста, заиста вам кажем: ако не једете тијела сина човјечијега и не пијете крви његове, не ћете имати живота у себи.

54. Који једе моје тијело и пије моју крв има живот вјечни, и ја ћу га васкрснути у пошљедњи дан:
55. Јер је тијело моје право јело и крв моја право пиће.

56. Који једе моје тијело и пије моју крв стоји у мени и ја у њему.

57. Као што ме посла живи отац, и ја живим оца ради; и који једе мене и он ће живљети мене ради.

58. Ово је хљеб који сиће с неба: не као што ва-

ши оцеви једоше ману, и помријеше; који једе хљеб овај живљеће ва вијек.

59. Ово рече у зборници кад учаше у Капернауму
60. Тада многи од ученика његовијех који слушаху рекоше: Ово је тврда беседа! ко је може слушати?

61. А Исус знајући у себи да ученици његови вичу на то, рече им: Зар вас ово саблажњава?
62. А кад видите сина човјечијега да одлази горе гдје је прије био?

63. Дух је оно што оживљава; тијело не помаже ништа. Ријечи које вам ја рекох дух су и живот су.
64. Али имају неки међу вама који не вјерују. Јер знадијаше Исус од почетка који су што не вјерују, и ко ће га издати.

65. И рече: За то вам рекох да нико не може доћи к мени ако му не буде дано од оца мојега.

66. Од тада многи од ученика његовијех отидоше натраг, и више не иђаху с њим.

67. А Исус рече дванаесторици: Дане ћете и ви отићи?

68. Тада му одговори Симон Петар: Господе! коме ћемо ићи? Ти имаш ријечи вјечнога живота.

69. И ми вјеровасмо и познасмо да си ти Христос, син Бога живога.

70. Исус им одговори: Не избрах ли ја вас дванаесторицу, и један је од вас ђаво?

71. А говораше за Јуду Симонова Искариота, јер га он шћаше издати, и бијаше један од дванаесторице.

Г Л А В А VII.

И по том хођаше Исус по Галилеји; јер по Јудеји не шћадидјаше да ходи, јер гледаху Чивути да га убију.

2. Бијаше пак близу празник Чивутски грађење сјеница.

3. Тада му рекоше браћа његова: Изићи одавде и иди у Јудеју, да и ученици твоји виде дјела твоја која чиниш;

4. Јер нико не чини што тајно а сам тражи да је познат. Ако то чиниш јави себе свијету.

5. Јер ни браћа његова не вјеровашу га.

6. Тада им рече Исус: Вријеме моје још није дошло, а вријеме је ваше свагда готово.

7. Не може свијет мрзити на вас: а на мене мрзи, јер ја свједочим зањ да су дјела његова зла.

8. Ви изиђите на празник овај: ја још не ћу изићи на празник овај, јер се моје вријеме још није навршило.

9. Рекавши им ово оста у Галилеји.

10. А кад изиђоше браћа његова на празник, тада и сам изиђе, не јавно него као тајно.

11. А Чивути га тражаху на празник и говораху: Гдје је он?

12. И бијаху зањ многе распре у народу: једни говораху да је добар, а други: Није, него вара народ.

13. Али нико не говораше јавно зањ од страха Чивутскога.

14. Али одмах у половини празника изиђе Исус у цркву и учаше.

15. И дивљаху се Чивути говорећи: Како овај зна књиге а није се учио?

16. Тада им одговори Исус и рече: Моја наука није моја, него онога који ме је послао.

17. Ко хоће његову вољу творити, разумјеће јели ова наука од Бога или ја сам од себе говорим.

18. Који говори сам од себе, славу своју тражи;

а ко тражи славу онога који га је послао, он је истинит и нема у њему неправде.

19. Не даде ли Мојсије вама закон и нико од вас не живи по закону? За што тражите да ме убијете?

20. Одговори народ и рече: Јели ђаво у теби? ко тражи да те убије?

21. Одговори Исус и рече им: Једно дјело учиних и сви се дивите томе.

22. Мојсије вам даде да се обрезајете (не као да је од Мојсија него од отаца); и у суботу обрезајете човјска.

23. Ако се човјек у суботу обрезаје да се не похвати закон Мојсијев, срдите ли се на мене што свега човјска исцијелих у суботу?

24. Не гледајте ко је ко кад судите, него праведан суд судите.

25. Тада говораху неки од Јерусалимљана: Није ли то онај којега траже да убију?

26. И где, како говори слободно и ништа му не веле: да не дознаше наши кнезови да је он заиста Христос?

27. Али овога знамо откуда је; а Христос кад дође, нико не ће знати откуда је.

28. Тада Исус повика у цркви учећи и рече: Мене познајете и знате откуда сам; и сам од себе не дођох, него има истинити који ме посла, којег ви не знате.

29. Ја га знам, јер сам од њега и он ме посла. 30. Тада гледаху да га ухвате; и нико не метну на њ руке, јер још не бјеше дошао час његов.

31. А од народа многи га вјероваше, и говораху: Кад дође Христос еда ли ће више чудеса чинити него овај што чини?

32. Чуше фарисеји од народа такови говор за ње-

га, и послаше фарисеји и главари свештенички слуге да га ухвате.

33. Тада рече Исус: Још сам мало времена с вама, па идем к ономе који ме посла.

34. Тражићете ме и не ћете ме наћи; и гаје сам ја ви не можете доћи.

35. А Чивути рекоше међу собом: Куда ће овај ићи да га ми не нађемо? Не ће ли ићи међу растркане Грке, и Грке учити?

36. Шта значи ова ријеч што рече: тражићете ме и не ћете ме наћи; и гаје сам ја ви не можете доћи?

37. А у пошљедњи велики дан празника стајаше Исус и викаше говорећи: Ко је жедан нека дође к мени и пије.

38. Који ме вјерује, као што писмо рече, из његова тијела потећи ће ријеке живе воде.

39. А ово рече за Духа којега послје примеши они који вјерују у име његово: јер Дух свети још не бјеше *на њима*, јер Исус још не бјеше прослављен.

40. А многи од народа чувши ове ријечи говораху: Ово је заиста пророк.

41. Други говораху: Ово је Христос. А једни говораху: Зар ће Христос из Галилеје доћи?

42. Не каза ли писмо да ће Христос доћи од сјеме мена Давидова, и из села Витлејема одакле бјеше Давид?

43. Тако распра постаде у народу њега ради.

44. А неки од њих шћадјаху да га ухвате; али нико не метну руку на њ.

45. Дођоше пак слуге ка главарима свештеничкијем и фарисејима; и они им рекоше: За што га не доведосте?

46. А слуге одговорише: Никад човјек није тако говорио као овај човјек.

47. Тада им одговорише фарисеји: Зар се и ви преваристе?
48. Вјерова ли га ко од кнезова или од фарисеја?
49. Него народ овај, који не зна закона, проклет је.
50. Рече им Никодим што долази к њему ноћу, који бјеше један од њих:
51. Еда ли закон наш суди човјеку докле га најприје не саслуша и дозна шта чини?
52. Одговорише му и рекоше: Нијеси ли и ти из Галилеје? Разгледај и вићи да пророк из Галилеје не долази.
53. И отидоше сваки својој кући.

Г Л А В А VIII.

- А** Исус отиде на гору Маслинску.
2. А у јутру опет дође у цркву, и сав народ иђаше к њему; и сједавши учаше их.
3. А књижевници и фарисеји доведоше к њему жену ухваћену у прељуби, и поставивши је на сриједу
4. Рекоше му: Учитељу! ова је жена ухваћена сад у прељуби;
5. А Мојсије нам у закону заповједи да такове камењем убијемо; а ти шта велиш?
6. Ово пак рекоше кушајући га да би га имали за што окривити. А Исус саже се доље и писаше прстом по земљи (не гледајући на њих).
7. А кад га једнако питаху, исправи се и рече им: Који је међу вама без гријеха нека најприје баци камен на њу.
8. Па се опет саже доље и писаше по земљи.
9. А кад они *што* чуше, и покарани будући од своје савјести измажаху један за другим почевши од

старјешина до пошљедњијех; и оста Исус сам и жена стојећи на сриједи.

10. А кад се Исус исправи, и не видјевши ни једнога до саму жену, рече јој: Жено! гдје су они што те тужаху? Ни један те не осуди?

11. А она рече: Ни један, Господе! А Исус јој рече: Ни ја те не осуђујем; иди, и одселе више не гријеши.

12. Исус им пак опет рече: Ја сам видјело свијету: ко иде за мношвом не ће ходити по тами, него ће имати видјело живота.

13. Тада му рекоше фарисеји: Ти сам за себе свједочиш: свједочанство твоје није истинито.

14. Исус одговори и рече им: Ако ја свједочим сам за себе истинито је свједочанство моје: јер знам откуда дођох и куда идем; а ви не знате откуда долазим и куда идем.

15. Ви судите по тијелу, ја не судим никоме.

16. И ако судим ја, суд је мој прав: јер нијесам сам, него ја и отац који ме посла.

17. А и у закону вашему стоји написано да је свједочанство двојице људи истинито.

18. Ја сам који свједочим сам за себе, и свједочи за мене отац који ме посла.

19. Тада му говораху: Гдје је отац твој? Исус одговори: Ни мене знате ни отац мојега; кад бисте знали мене, знали бисте и отац мојега.

20. Ове ријечи рече Исус код хазне Божије кад учаше у цркви; и нико га не ухвати, јер још не бјеше дошао час његов.

21. А Исус им опет рече: Ја идем, и тражићете ме; и помријећете у својему гријеху; куда ја идем ви не можете доћи.

22. Тада рекоше Чивути: Да се не ће сам убити, што говори: куда ја идем ви не можете доћи?

23. И рече им: Ви сте од нижијех, ја сам од вишијех; ви сте од овога свијета, ја нијесам од овога свијета.

24. Тако вам казах да ћете помријети у гријесима својима; јер ако не узвјерујете да сам ја, помријете у гријесима својима.

25. Тада му говораху: Ко си ти? И рече им Исус: Почетак, како вам и кажем.

26. Много имам за вас говорити и судити; али онај који ме посла истинит је, и ја оно говорим свијету што чух од њега.

27. Не разумјеше дакле да им говораше за оца.

28. А Исус им рече: Кад подигнете сина човјечијега, онда ћете дознати да сам ја, и да ништа сам од себе не чиним; него како ме научи отац мој онако говорим.

29. И онај који ме посла са мном је. Не оста ви отац мене сама; јер ја свагда чиним што је њему угодно.

30. Кад ово говораше, многи га вјероваше.

31. Тада Исус говораше онијем Чивутима који му вјероваше: Ако ви останете на мојој бесједи, заиста ћете бити ученици моји,

32. И познаћете истину, и истина ће вас избавити.

33. Одговорише и рекоше му: Ми смо сјеме Аврамова, и никоме нијесмо робовали никад; како ти говориш да ћемо се избавити?

34. Исус им одговори: Заиста, заиста вам кажем да је сваки који чини гријех роб гријеху.

35. А роб не остаје у кући ва вијек, син остаје ва вијек.

36. Ако вас дакле син избави, заиста ћете бити избављени.

37. Знај да сте сјеме Аврамова; али гледате да ме убијете, јер моја бесједа не може у вас да стане.

38. Ја говорим што видјех од оца својега; и ви тако чините што видјесте од оца својега.

39. Одговорише и рекоше му: Отац је наш Аврам. Исус им рече: Кад бисте ви били дјеча Аврамова, чинили бисте дјела Аврамова.

40. А сад гледате мене да убијете, човјека који вам истину казах коју чух од Бога: тако Аврам није чинио.

41. Ви чините дјела оца својега. Тада му рекоше: Ми нијесмо рођени од курварства: једнога оца имамо Бога.

42. А Исус им рече: Кад би Бог био ваш отац, љубили бисте мене; јер ја од Бога изиђох и дођох; јер не дођох сам од себе, него ме он посла.

43. За што не разумијете говора мојега? Јер не можете ријечи мојијех да слушате.

44. Ваш је отац ђаво; и сласти оца својега хоће да чините: он је крвник људски од почетка, и не стоји на истини; јер нема истине у њему; кад говори лаж, своје говори: јер је лажа и отац лажи.

45. А мени не вјерујете, јер ја истину говорим.

46. Који ме од вас кори за гријех? Ако ли истину говорим, за што ми ви не вјерујете?

47. Ко је од Бога ријечи Божије слуша; за то ви не слушате, јер нијесте од Бога.

48. Тада одговорише Чивути и рекоше му: Не говоримо ли ми право да си ти Самарјанин, и да је ђаво у теби?

49. Исус одговори: У мени ђавола нема, него поштујем оца својега; а ви мене срамотите.

50. А ја не тражим славе своје; има који тражи и суди.

51. Заиста, заиста вам кажем: ко одржи ријеч моју не ће видјети смрти до вијека.

52. Тада му рекоше Чивути: Сад видјесмо да је ђаво у теби: Аврам умрије и пророци, а ти говориш: ко одржи ријеч моју не ће окусити смрти до вијека.

53. Еда ли си ти већи од оца нашега Аврама, који умрије? И пророци помријеше: ко се ти сам градиш?

54. Исус одговори: Ако се ја сам славим, слава је моја ништа: отац је мој који ме слави, за којега ви говорите да је ваш Бог.

55. И не познајете га, а ја га знам; и ако речем да га не знам бићу лажа као ви. Него га знам, и ријеч његову држим.

56. Аврам, отац ваш, био је рад да види дан мој; и видје, и обрадова се.

57. Тада му рекоше Чивути: Још ти нема педесет година, и Аврама ли си видио?

58. А Исус им рече: Заиста, заиста вам кажем: ја сам прије него се Аврам родио.

59. Тада узеше камење да баце нањ; а Исус се сакри, и изиђе из цркве прошавши између њих и отиде тако.

Г Л А В А IX.

И пролазећи видје човјека слијела од рођења.

2. И запиташе га ученици његови говорећи: Рави! ко сагријеш, или овај или родитељи његови, те се роди слијеп.

3. Исус одговори: Ни он сагријеш ни родитељи његови, него да се јаве дјела Божија на њему.

4. Мени ваља радити дјела онога који ме посла док је дан: доћи ће ноћ кад нико не може радити.

5. Док сам на свијету видјело сам свијету.

6. Рекавши ово пљуну на земљу и начини као од пљуванке, и помаза камом очи слијепоме,

7. И рече му: Иди умиј се у бањи Силоамској (које значи послан). Отиде дакле и уми се, и дође гледајући.

8. А сусједи и који га бијаху видјели прије да бјеше слијеп говораху: Није ли ово онај што сјешаше и прошаше?

9. Једни говораху: Он је; а други: Налик је нањ. А он говораше: Ја сам.

10. Тада му говораху: Како ти се отворише очи?

11. Он одговори и рече: Човјек који се зове Исус начини као, и помаза очи моје, и рече ми: иди у бању Силоамску и умиј се. А кад отидох и умих се, прогледах.

12. Тада му рекоше: Гдје је он? Рече: Не знам.

13. Тада га поведоше к фарисејима, онога што бјеше некад слијеп.

14. А бјеше субота кад начини Исус као и отвори му очи.

15. Тада га опет питаху и фарисеји како прогледа. А он им рече: Као метну ми на очи, и умих се, и видим.

16. Тада говораху неки од фарисеја: Није овај човјек од Бога, јер не светкује суботе. Други говораху: Како може човјек грјешан такова чудеса чинити? И поста распра међу њима.

17. Рекоше дакле опет слијепцу: Шта велиш ти за њега што ти отвори очи твоје? А он рече: Пророк је.

18. Тада Чивути не вјероваше за њега да бјеше слијеп и прогледа, док не дозваше родитеље онога што је прогледао.

19. И запиташе их говорећи: Јели ово ваш син за кога ви говорите да се роди слијеп? како дакле сад види?

20. А родитељи његови одговорише им и рекоше: Знамо да је ово син наш, и да се роди слијеп; 21. А како сад види не знамо; или ко му отвори очи ми не знамо; он је велики, питајте њега нека сам каже за себе.

22. Ово рекоше родитељи његови, јер се бојаху Чивута; јер се Чивути бијаху договорили да буде одлучен од зборнице ко га призна за Христа.

23. За то рекоше родитељи његови: Он је велики, питајте њега.

24. Тада по други пут дозваше човјека који је био слијеп, и рекоше му: Подај Богу славу; ми знамо да је човјек овај грјешан.

25. А он одговори и рече: Јели грјешан не знам; само знам да ја бијах слијеп, а сад видим.

26. Тада му опет рекоше: Шта ти учини? како отвори очи твоје?

27. Одговори им: Ја вам већ казах, и не слушасте; шта ћете опет слушати? Већ ако и ви хоћете, ученици његови да будете?

28. А они га укорише, и рекоше му: Ти си ученик његов, а ми смо ученици Мојсијеви.

29. Ми знамо да с Мојсијем говори Бог; а овога не знамо откуда је.

30. Човјек одговори и рече им: То и јест за чуда, што ви не знате откуда је а он отвори очи моје.

31. А знамо да Бог не слуша грјешника; него ако ко поштује Бога и вољу његову створи онога слуша.

32. Од како је свијета није чувено да ко отвори очи рођеном слијепцу.

33. Кад он не би био од Бога не би могао ништа чинити.

34. Одговорише и рекоше му: Ти си се родио сав у грјесима, па зар ти нас да учиш? И истјераше га на поље.

35. Чу Исус да га истјераше на поље; и настави га рече му: Вјерујеш ли ти сина Божијега? 36. Он одговори и рече: А које је, Господе, да га вјерујем?

37. А Исус му рече: И видио си га, и који говори с тобом он је.

38. А он рече: Вјерујем, Господе! И поклони му се.

39. И рече Исус: Ја дођох на суд на овај свијет, да виде који не виде, и који виде да постану слијепи.

40. И чуше ово неки од фарисеја који бијаху с њим, и рекоше му: Еда ли смо и ми слијепи?

41. Рече им Исус: Кад бисте били слијепи, не бисте имали гријеха; а сад говорите да видите, тако ваш гријех остаје.

Г Л А В А X.

Заиста, заиста вам кажем: ко не улази на врата утор овчиј него прелази на другом мјесту он је лупеж и хајдук;

2. А који улази на врата јест пастир овцама:

3. Њему вратар отвора, и овце глас његов слушају, и своје овце зове по имену, и изгони их;

4. И кад своје овце истјера, иде пред њима, и овце иду за њим, јер познају глас његов.

5. А за туђином не ће да иду, него бјеже од њега, јер не познају гласа туђега.

6. Ову причу каза им Исус, али они не разумјеше шта *што* бијаше што им каза.

7. Тада им рече Исус опет: Заиста, заиста вам кажем: ја сам врата к овцама.

8. Сви колико их год дође прије мене лупежи су и хајдуци; али их овце не послушаше.

9. Ја сам врата; ко уђе кроза ме спашће се, и ући ће и изићи ће, и пашу ће наћи.

10. Лупеж не долази ни за што друго него да украде и убије и погуби: ја дођох да имају животи изобиље.

11. Ја сам пастир добри; пастир добри душу своју полаже за овце,

12. А најамник, који није пастир, коме нијесу овце своје, види вука гдје иде, и оставља овце, и бјежи; и вук разграби овце и распуди их;

13. А најамник бјежи, јер је најамник и не мари за овце.

14. Ја сам пастир добри, и знам своје, и моје мене знају.

15. Као што мене зна отац и ја знам оца; и душу своју полажем за овце.

16. И друге овце имам које нијесу из овога тога, и оне ми ваља довести; и чуће глас мој, и биће једно стадо и један пастир.

17. За то ме отац љуби, јер ја душу своју полажем да је опет узем.

18. Нико је не отима од мене, него је ја сам од себе полажем. Власт имам положити је, и власт имам узети је опет. Ову сам заповијест примио од оца својега.

19. Тада опет постаде распра међу Чивутима за ове ријечи.

20. Многи од њих говораху: У њему је ђаво, и полудио је; шта га слушате?

21. Други говораху: Ове ријечи нијесу лудога; зар може ђаво слијепима очи отворати?

22. А бијаше тада празник обновљења у Јерусалиму, и бјеше зима.

23. И ходаше Исус у цркви по тријему Соломунову.

24. А Чивути га опколише, и говораху му: Докле ћеш мучити душе наше? Ако си ти Христос кажи нам слободно.

25. Исус им одговори: Ја вам казах, па не вјерујете. Дјела која творим ја у име оца својега она свједоче за ме.

26. Али ви не вјерујете; јер нијесте од мојих оваца, као што вам казах.

27. Овце моје слушају глас мој, и ја познајем њих, и за мном иду.

28. И ја ћу им дати живот вјечни, и никад не ће изгинути, и нико их не ће отети из руке моје.

29. Отац мој који ми их даде већи је од свију; и нико их не може отети из руке оца мојега.

30. Ја и отац једно смо.

31. А Чивути опет узеше камење да га убију.

32. Исус им одговори: Многа вам добра дјела јавих од оца својега; за које од онијех дјела бацате камење на ме?

33. Одговорише му Чивути говорећи: За добро дјело не бацамо камења на те, него за хулу на Бога, што ти, човјек будући, градиш се Бог.

34. Исус им одговори: Не стоји ли написано у закону вашем: ја рекох богови сте?

45. Ако оне назва боговима којима ријеч Божија би, и писмо се не може поқварити;

36. Како ви говорите ономе којјега отац посвети и посла на свијет: хулу на Бога говорити, што рекох: ја сам син Божиј?

37. Ако не творим дјела оца својега не вјерујте ми.

38. Ако ли творим, ако мени и не вјерујете, дјелма мојима вјерујте, да познате и вјерујете да је отац у мени и ја у њему.

39. Тада опет гледаху да га ухвате; али им се измаче из руку.

40. И отиде опет преко Јордана на оно мјесто гдје Јован прије кршћаваше; и оста ондје.

41. И многи дођоше к њему и говораху: Јован не учини ни једнога чуда, али све што каза Јован за овога истина бјеше.

42. И многи вјероваше га ондје.

Г Л А В А Х I.

Бијаше пак један болесник, Лазар из Витаније из села Марије и Марте сестре њезине.

2. (А Марија, које брат Лазар боловаше, бјеше она што помаза Господа миром и отр ноге његове својом косом.)

3. Онда послаше сестре к њему говорећи: Господе! гле, онај који ти је мио болестан је.

4. А кад чу Исус, рече: Ова болест није на смрт, него на славу Божију, да се прослави син Божиј с ње.

5. А Исус љубљаше Марту и сестру њезину и Лазара.

6. А кад чу да је болестан, тада оста два дана на оном мјесту гдје бјеше.

7. А по том рече ученицима: Хајдемо опет у Јудеју.

8. Ученици му рекоше: Рави! сад Јудејци шћаднају да те убију камењем, па опет хоћеш да идеш онамо?

9. Исус одговори: Није ли дванаест сахата у дану? ко дању иде не спотиче се, јер види видјело овога свијета;

10. А ко иде ноћу спотиче се, јер нема видјела у њему.

11. Ово каза и по том рече им: Лазар, наш пријатељ, заспа; него идем да га пробудим.

12. Онда му рекоше ученици његови: Господе! ако је заспао, устаће.

13. А Исус им рече за смрт његову, а они мишљаху да говори за спавање сна.

14. Тада им Исус каза управо: Лазар умрије.

15. И мило ми је вас ради што нијесам био онамо да вјерујете: него хајдемо к њему.

16. Онда Тома, који се зваше Близанац, рече ученицима: Хајдемо и ми да покремо с њим.

17. А кад дође Исус, нађе га а он већ четири дана у гробу.

18. (А Витанија бјеше близу Јерусалима око петнаест потраклишта.)

19. И многи од Јудејаца бијаху дошли к Марти и Марији да их тјеше за братом њиховијем.

20. Кад Марта дакле чу да Исус иде, изиђе пре-дань, а Марија сјеђаше дома.

21. Онда рече Марта Исусу: Господе! да си био овај не би мој брат умр'о.

22. А и сад знам да што заиштеш у Бога даће ти Бог.

23. Исус јој рече: Брат ће твој устати.

24. Марта му рече: Знам да ће устати о васкрсенију, у пошљедњи дан.

25. А Исус јој рече: Ја сам васкрсеније и живот: који вјерује мене ако и умре живљеће.

26. И ни један који живи и вјерује мене не ће умријети ва вијек. Вјерујеш ли ово?

27. Рече му: Да, Господе! ја вјероваш да си ти Христос син Божиј који је требало да дође на свијет.

28. И ово рекавши отиде те зовну тајно Марију.

ју сестру своју говорећи: Учитељ је дошао, и зовете га.

29. А она како чу, уста брзо и отиде к њему;

30. Јер Исус још не бјеше дошао у село, него бијаше на оном мјесту гдје га среге Марга.

31. А Јудејци онда који бијаху с њом у кући и тјешаху је, кад видјеше Марију да брзо уста и изиђе, пођоше за њом говорећи да иде на гроб да плаче онамо.

32. А Марија како дође гдје бјеше Исус, и видјегла, паде на ноге његове говорећи му: Господе! да си ти био оваје, не би умрљо мој брат.

33. Онда Исус кад је видјеглаје плаче, и гдје плачу Јудејци који дођоше с њом, згрози се у духу, и сам постаде жалостан.

34. И рече: Гдје сте га метнули? Рекоше му: Господе! хајде да виднш.

35. Ударише сузе Исусу.

36. Онда Јудејци говораху: Гледај како га љубљаше.

37. А неки од њих рекоше: Не могаше ли овај који отвори очи слијепцу учинити да и овај не умре?

38. А Исус опет се згрози у себи, и дође на гроб; а бијаше пећина, и камен лежаше на њој.

39. Исус рече: Узмите камен. Рече му Марга, сестра онога што је умрљо: Господе! већ смрдн; јер су четири дана како је умрљо.

40. Исус јој рече: Не рекох ли ти да ако вјерујеш видјећеш славу Божију?

41. Узеше дакле камен гдје лежаше мртвац; а Исус подиже очи горе, и рече: Оче! хвама ти што си ме услишио.

42. А ја знадох да ме свагда слушаш; него рекох

народа ради који оваје стојн, да вјерују да си ме ти послао.

43. И ово рекавши зовну иза гласа: Мазаре! изиђи на поље.

44. И изиђе мртвац обавит платном по рукама и по ногама, и лице његово убрусом повезано. Исус им рече: Раздаријешите га и пустите некиде.

45. Онда многи од Јудејаца који бијаху дошли к Марији и видјеше шта учини Исус, вјероваше га.

46. А неки од њих отидоше к фарисејима и казаше им шта учини Исус.

47. Онда главари свештенички и фарисеји сабраше скупштину, и говораху: Шта ћемо чинити? Човјек овај чини многа чудеса.

48. Ако га оставимо тако, сви ће га вјеровати: па ће доћи Римљани и узети нам земљу и народ.

49. А један од њих, по имену Кајафа, који оне године бјеше поглавар свештенички, рече им: Ви не знате ништа;

50. И не мислите да је нама боље да један човјек умре за народ, него ли да народ сав пропадне.

51. А ово не рече сам од себе, него, будући поглавар свештенички оне године, прорече да Исусу ваља умријети за народ;

52. И не само за народ, него да и раснијану Ајецу Божију скупи у једно.

53. Оа тога дакле дана договорнше се да га убију.

54. А Исус више не хођаше јавно по Јудејцима, него оданде отиде у крај близу пустиње у град по имену Јефрем, и ондје хођаше с ученицима својима.

55. А бјеше близу пасха Чивутска, и многи из онога краја дођоше у Јерусалим прије пасхе да се очисте.

56. Тада тражаху Исуса, и стојећи у цркви говораху међу собом: Шта мислите ви за што не долази на празник?

57. А главари свештенички и фарисеји издаше заповијест аво га ко опази гдје је, да јави да га ухвате.

Г Л А В А XII.

А Исус прије пасхе на шест дана дође у Витанију гдје бјеше Лазар што умрије, кога подиже из мртвијех.

2. Ондје му пак зготовише вечеру, и Марга служаше, а и Лазар сјеђаше с њим за трпезом;

3. А Марија узевши литру правога нардова многоцјенога мира помаза ноге Исусове, и отр косом својом ноге његове; а кућа се напуни мириса од мира.

4. Онда рече један од ученика његовијех, Јуда Симонов Искаротски, који га послвије издаде:

5. За што се ово миро не продаде за триста гроша и не даде сиромасима?

6. А ово не рече што се стараше за сиромаше, него што бјеше лупех, и имаше ковчежић, и ношаше што се меташе уњ.

7. А Исус рече: Не дирајте у њу; она је то дохранила за дан мојега погребя:

8. Јер сиромаше свагда имате са собом, а мене немате свагда.

9. Разумје пак многи народ из Јудеје да је ондје, и дођоше не само Исуса ради него и да виде Лазара којега подиже из мртвијех.

10. А главари свештенички договорише се да и Лазара убију;

11. Јер многи њега ради иђаху из Јудеје и вјеровашу Исуса.

12. А сјутрадан многи од народа који бјеше дошао на празник, чувши да Исус иде у Јерусалим

13. Узеше гране од финика и изиђоше му на сусрет, и викаху говорећи: Осана! благословен који иде у име Господње, цар Израилев.

14. А Исус наставши магаре усједе нањ, као што је писано:

15. Не бој се кћери Сионова, ево цар твој иде сједећи на магарету.

16. Али ово ученици његови не разумјеше прије: него кад се прослави Исус онда се опоменуше да ово бјеше за њега писано, и ово му учинише.

17. А народ свједочаше који бјеше прије с њим кад Лазара изазва из гроба и подиже га из мртвијех.

18. За то га и срете народ, јер чуше да он учини ово чудо.

19. А фарисеји говораху међу собом: Видите да ништа не помаже? гле, свијет иде за њим.

20. А бијаху неки Грци међу онима који бијаху дошли на празник да се моле Богу.

21. Ови дакле приступише к Филипу, који бјеше из Витсаиде Галилејске, и мољаху га говорећи: Господине! ми бисмо хтјели да видимо Исуса.

22. Дође Филип и каза Андрији, а Андрија и Филип опет казаше Исусу.

23. А Исус одговори им говорећи: Дође час да се прослави син човјечји.

24. Заиста, заиста вам кажем: ако зрно пшенично паднувши на земљу не умре, онда једно остане; ако ли умре много рода роди:

25. Који љуби душу своју изгубиће је, а ко мрзи на душу своју на овом свијету, сачуваће је за живот вјечни.

26. Ко мени служи, за мном нек иде, и гдје сам ја ондје и слуга мој нека буде; и ко мени служи онога ће поштовати отац мој.

27. Сад је душа моја жалосна; и шта да кажем? Оче! сачувај ме од овога часа; али за то дођох на час овај.

28. Оче! прослави име своје! Тада глас дође с неба: И прославио сам, и опет ћу прославити.

29. А кад чу народ који стајаше, говораху: Гром загри; а други говораху: Анђео му говори.

30. Исус одговори и рече: Овај глас не би мене ради него народа ради.

31. Сад је суд овоме свијету: сад ће бити истјеран кнез овога свијета на поље.

32. И кад ја будем подигнут од земље, све ћу привући к себи.

33. А ово говораше да покаже каквом ће смрти умријети.

34. Народ му одговори: Ми чусмо из закона да ће Христос остати ва вијек; како ти говориш да се сину човјечијему ваља подигнути? Ко је тај син човјечиј?

35. А Исус им рече: Још је мало времена видјело с вама; ходите док видјело имате да вас тама не обузме; јер ко ходи по тамни не зна куда иде.

36. Док видјело имате вјерујте видјело, да будете синови видјела. Рекавши ово Исус отиде и сакри се од њих.

37. Ако је и чинио толика чудеса пред њима, опет га не вјероваху;

38. Да се збуде ријеч Исаије пророка који рече: Господе! ко вјерова говорењу нашему? и рука Господња коме се откри?

39. За то не могаху вјеровати, јер опет рече Исаија:

40. Заслијепио је очи њихове и окаменио срца њихова, да не виде очима ни срцем разумију, и не обрате се да их исцијелим.

41. Ово рече Исаија кад видјаше славу његову и говори за њега.

42. Али опет и од кнезова многи га вјероваше; него ради фарисеја не признаваху, да не би били изгнани из зборнице;

43. Јер им већма омиље слава људска него слава Божија.

44. А Исус повика и рече: Ко мене вјерује не вјерује мене, него онога који ме посла;

45. И ко види мене види онога који ме посла.

46. Ја дођох видјело на свијет, дани један који ме вјерује не остане у тамни.

47. И ко чује моје ријечи и не вјерује, ја му не ћу судити; јер ја не дођох да судим свијету, него да спасем свијет.

48. Који се одриче мене, и не прима ријечи мојијех, има себи судију: ријеч коју ја говорих она ће му судити у пошљедњи дан;

49. Јер ја од себе не говорих, него отац који ме посла он ми даде заповијест шта ћу казати и шта ћу говорити.

50. И знам да је заповијест његова живот вјечни. Шта ја дакле говорим онако говорим као што ми рече отац.

Г Л А В А XIII.

А пред празник пасхе, знајући Исус да му дође час да пријеђе из овога свијета к оцу, како је љубио своје који бијаху на свијету, до краја их љуби.

2. И по вечери кад већ ђаво бјеше метнуо у срце Јуди Симонову Искаротскоме да га изда,

3. Знајући Исус да му све отац даде у руке, и да од Бога изиђе, и к Богу иде,

4. Устаде од вечере, и скиде своје хаљине, и узе убрус те се запреже;

5. По том усуну воду у умиваоницу, и поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим бјеше запрегнут.

6. Онда дође к Симону Петру, и он му рече: Господе! зар ти моје ноге да опереш?

7. Исус одговори и рече му: Што ја чиним ти сад не знаш, али ћеш последије дознати.

8. Рече му Петар: Никад ти не ћеш опрати мојих ногу. Исус му одговори: Ако те не оперем немаш дијела са мнош.

9. Рече му Симон Петар: Господе! не само ноге моје, него и руке и главу.

10. Исус му рече: Опраноме не треба до само ноге опрати, јер је сав чист; и ви сте чисти, али не сви.

11. Јер знадијаше издајника својега, за то рече: Нијесте сви чисти.

12. А кад им опра ноге, узе хаљине своје, и сједавши опет за трпезу рече им: Знате ли што ја учиних вама?

13. Ви зовете мене учитељем и Господом; и прате велике: јер јесам.

14. Кад дакле ја опрах вама ноге Господ и учитељ, и ви сте дужни један другоме прати ноге.

15. Јер ја вам дадох углед да и ви тако чините као што ја вама учиних.

16. Заиста, заиста вам кажем: није слуга већи од господара својега, нити је посланик већи од нога који га је послао.

17. Кад ово знате, благо вама ако га извршуете.

18. Не говорим за све вас, јер ја знам које избрах; него да се збуде писмо: који са мнош хљеб једе подиже пету своју на ме.

19. Сад вам кажем прије него се збуде, да, кад се збуде, вјеруете да сам ја.

20. Заиста, заиста вам кажем: који прима мене прикога пошљем мене прима; а ко прима мене прикога онога који ме посла.

21. Рекавши ово Исус поста жалостан у духу, и посвједочи и рече: Заиста, заиста вам кажем: један између вас издаће ме.

22. Онда се ученици згледаху међу собом, и чуваху се за кога говори.

23. А један од ученика његовијех, којег Исус љубљаше, сјеђаше за трпезом на крилу Исусову.

24. Онда намаже на њега Симон Петар да запита ко би *што* био за кога говори.

25. А он леже на прси Исусове и рече му: Господе! ко је *што*?

26. Исус одговори: Онај је коме ја умочивши залогам дам. И умочивши залогам даде Јуди Симонову Искаротскоме.

27. И по залогам тада уђе у њега сотона. Онда му рече Исус: Шта чиниш чини брже.

28. А ово не разумје нико од онијех што сјеђаху за трпезом за што му рече.

29. А неги мишљаху, будући да у Јуде бјеше кеса, да му Исус рече: купи што треба за празник; или да да што сиромашнима.

30. А он узевши залагај одмах изиђе; а бјеше ноћ.

31. Кад он изиђе, онда Исус рече: Сада се прослави син човјечји, и Бог се прослави у њему.

32. Ако се Бог прослави у њему, и Бог ће њега прославити у себи, и одмах ће га прославити.

33. Дјецце! још сам мало с вама; тражићете ме, и као што рекох Јудејцима: куда ја идем ви не можете доћи, и вама говорим сада.

34. Нову вам заповијест дајем да љубите један другога, као што ја вас љубих, да се и ви љубите међу собом.

35. По том ће сви познати да сте моји ученици ако узимате љубав међу собом.

36. Рече му Симон Петар: Господе! куда идеш? Исус му одговори: Куда ја идем не можеш сада ићи за мном, али ћеш последи поћи за мном.

37. Петар му рече: Господе! за што не могу сада ићи за тобом? Душу ћу своју положити за те.

38. Одговори му Исус: Душу ли ћеш своју положити за ме? Заиста, заиста ти кажем: не ће ниједно запјевати док ме се трипут не одречеши.

Г Л А В А XIV.

Да се не плаши срце ваше, вјерујте Бога, и мене вјерујте.

2. Многи су станови † у кући оца мојега. А да није тако, казао бих вам: идем да вам приправим мјесто.

3. И кад отидем и приправим вам мјесто, опет ћу доћи, и узећу вас к себи да и ви будете гдје сам ја.

4. И куда ја идем знате, и пут знате.

5. Рече му Тома: Господе! не знамо куда идеш; и како можемо пут знати?

6. Исус му рече: Ја сам пут и истина и живот; нико не ће доћи к оцу до кроза ме.

7. Кад бисте мене знали онда бисте знали и оца мојега; и одселе познајете га, и видјесте га.

8. Рече му Филип: Господе! покажи нам оца, и биће нам доста.

9. Исус му рече: Толико сам вријеме с вама и нијеси ме познао, Филипе? који видје мене, видје оца; па како ти говориш: покажи нам оца?

10. Зар не вјерујеш да сам ја у оцу и отацу мени? Ријечи које вам ја говорим не говорим од себе; него отац који стоји у мени он твори дјела.

11. Вјерујте мени да сам ја у оцу и отацу мени; ако ли *мен* не *вјерујете*, вјерујте ми по тијем дјелима.

12. Заиста, заиста вам кажем: који вјерује мене, дјела која ја творим и он ће творити, и већа ће од ових творити: јер ја идем к оцу својему;

13. И штагод заштете у оца у име моје, оно ћу вам учинити, да се прослави отац у сину.

14. И ако што заштете у име моје, ја ћу учинити.

15. Ако имате љубав к мени, заповијести моје држите.

16. И ја ћу умолити оца, и даће вам другога учешитеља да буде с вама ва вијек:

17. Духа истине, којега свијет не може примити, јер га не види нити га познаје; а ви га познајете, јер у вама стоји, и у вама ће бити.

18. Не ћу вас оставити сиротне; доћи ћу к вама.

19. Још мало, и свијет мене више не ће видјети;

а ви ћете ме видјети; јер ја живим, и ви ћете живљети.

20. У онај ћете ви дан дознати да сам ја у оцу својему, и ви у мени, и ја у вама.

21. Ко има заповијести моје и држи их он је онај што има љубав к мени; а који има љубав к мени имаће к њему љубав отац мој; и ја ћу имати љубав к њему, и јавићу му се сам.

22. Рече му Јуда, не Искариотски: Господе! шта је то да ћеш се нама јавити, а не свијету?

23. Исус одговори и рече му: Ко има љубав к мени, држаће ријеч моју; и отац мој имаће љубав к њему; и к њему ћемо доћи, и у њега ћемо се станити.

24. Који нема љубави к мени не држи мојијех ријечи; а ријеч што чујете није моја него оца који ме посла.

25. Ово вам казах док сам с вама.

26. А утјешитељ Дух свети, којег ћете отац послати у име моје, он ће вас научити свему и напоменуће вам све што вам рекох.

27. Мир вам остављам, мир свој дајем вам: не дајем вам га као што свијет даје, да се не плаши срце ваше, и да се не боји.

28. Чусте да вам ја казах: идем, и доћи ћу к вама. Кад бисте имали љубав к мени, онда бисте се обрадовали што рекох: идем к оцу; јер је отац мој већи од мене.

29. И сад вам казах, прије док се није збило, да вјерујете кад се збуде.

30. Већ не ћу много говорити с вама; јер иде кнез овога свијета, и у мени нема ништа.

31. Него да види свијет да имам љубав к оцу, и као што ми заповједи отац онако творим. Устаните, хајдемо одавде.

Г Л А В А XV.

Ја сам прави чокот, и отац је мој виноградар:

2. Сваку лозу на мени која не рађа рода одсјећи ће је; и сваку која рађа род очистиће је да више рода роди.

3. Ви сте већ очишћени ријечју коју вам говорих.

4. Будите у мени и ја ћу у вама. Као што лоза не може рода родити сама од себе ако не буде на чокоту, тако и ви ако у мени не будете.

5. Ја сам чокот а ви лозе: и који буде у мени и ја у њему он ће родити многи род: јер без мене не можете чинити ништа.

6. Ко у мени не остане избациће се на поље као лоза, и осушиће се, и скупихе је, и у огањ бацити, и спалити.

7. Ако останете у мени и ријечи моје у вама остану, штагод хоћете иштите, и биће вам.

8. Тијем ће се отац мој прославити, да род многи родите; и бићете моји ученици.

9. Као што отац има љубав к мени, и ја имам љубав к вама; будите у љубави мојој.

10. Ако заповијести моје уздржите остаћете у љубави мојој, као што ја одржах заповијести оца својега и остајем у љубави његовој.

11. Ово вам казах, да радост моја у вама остане и радост ваша се испуни.

12. Ово је заповијест моја да имате љубав међу собом, као што ја имадох љубав к вама.

13. Од ове љубави нико веће нема, да ко душу своју положи за пријатеље своје.

14. Ви сте пријатељи моји ако творите што вам ја заповиједам.

15. Више вас не називам слугама; јер слуга не

зна шта ради господар његов: него вас назвах пријатељима; јер вам све казах што чух од оца својега.

16. Ви мене не израсте, него ја вас избрах, и поставих вас да ви идете и род родите; и да ваш род остане, да штогод заштите у оца у име моје да вам да.

17. Ово вам заповиједам да имате љубав међу собом.

18. Ако свијет на вас узмрзи, знајте да на мене омрзну прије вас.

19. Кад бисте били од свијета, онда би свијет своје љубио: а како нијесте од свијета, него вас ја од свијета избрах, за то мрзи на вас свијет.

20. Опомњите се ријечи коју вам ја рекох: није слуга већи од господара својега. Ако мене изгнаше, и вас ће изгнати; ако моју ријеч одржаше, и вашу ће одржати.

21. Али све ће вам ово чинити за име моје, јер не познају онога који ме посла.

22. Да нијесам био дошао и говорио им не би гријеха имали; а сад изговора не ће имати за гријех свој.

23. Који мрзи на мене и на оца мојега мрзи.

24. Да нијесам био дјела творио међу њима ко-јијех нико други не твори, не би гријеха имали: а сад и видјеше, и омрзнуше на мене и на оца мојега.

25. Али да се збуде ријеч написана у закону њиховом: омрзнуше на мене ни за што.

26. А кад дође утјешитељ, кога ћу вам послати од оца, Дух истине, који од оца излази, он ће свједочити за мене.

27. А и ви ћете свједочити, јер сте од почетка са мном.

ГЛАВА XVI.

Ово вам казах да се не саблазните.

2. Изгониће вас из зборница; а доћи ће вријеме кад ће сваки који вас убије мислити да Богу служи бучини.

3. И ово ће чинити, јер не познаше оца ни мене.

4. Него вам ово казах кад дође вријеме да се опоменете овога да вам ја казах; а испрва не казах вам ово, јер бијех с вама.

5. А сад идем к ономе који ме посла, и нико ме од вас не пита: куда идеш?

6. Него што вам ово казах жалости напуни се срце ваше.

7. Него вам ја истину говорим: боље је за вас да ја идем: јер ако ја не идем, утјешитељ не ће доћи к вама; ако ли идем, послаћу га к вама.

8. И кад он дође покараће свијет за гријех, и за правду, и за суд:

9. За гријех дакле што не вјерују мене;

10. А за правду што идем к оцу својему, и више ме не ћете видјети;

11. А за суд што је кнез овога свијета осуђен.

12. Још вам много имам казати; али сад не можете носити.

13. А кад дође он, Дух истине, упутиће вас на сваку истину; јер не ће од себе говорити, него ће говорити што чује, и јавиће вам што ће бити у напредак.

14. Он ће ме прославити, јер ће од мојега узети, и јавиће вам:

15. Све што има отац моје је: за то рекох да ће од мојега узети, и јавити вам.

16. Још мало, и не ћете ме видјети, и опет мало, па ћете ме видјети: јер идем к оцу.

17. А *исти* од ученика његовијех рекоше међу собом: Шта је то што нам каже: још мало, и не ћете ме видјети, и опет мало, па ћете ме видјети; и: ја идем к оцу?

18. Говораху дакле: Шта је то што говори: мало? не знамо шта говори.

19. А Исус разумје да шнадијаху да га питају, па им рече: За то ли се запитујете међу собом што рекох: још мало и не ћете ме видјети, и опет мало па ћете ме видјети?

20. Заиста, заиста вам кажем да ћете ви заплакати и заридати, а свијет ће се радовати; и ви ћете жалосни бити, али ће се ваша жалост окренути на радост.

21. Жена кад рађа трпи муку; јер дође час њезин: али кад роди дијете, више се не опомиње жалости од радости, јер се роди човјек на свијет.

22. Тако и ви дакле имате сад жалост; али ћу вас опет видјети, и радоваће се срце ваше, и ваше радости нико не ће узети од вас;

23. *И* у онај дан не ћете ме питати ни за што. Заиста, заиста вам кажем да штогод узиштете у оца у име моје, даће вам.

24. Дослије не искасте ништа у име моје; иштите и примићете, да радост ваша буде испуњена.

25. Ово вам говорих у причама; али ће доћи вријеме кад вам више не ћу говорити у причама, него ћу вам управо јавити за оца.

26. У онај ћете дан у име моје заискати, и не велитим вам да ћу ја умолити оца за вас;

27. Јер сам отац има љубав к вама као што ви имате љубав к мени, и вјеровасте да ја од Бога изиђох.

28. Изиђох од оца, и дођох на свијет; и опет остварљам свијет, и идем к оцу.

29. Рекоше му ученици његови: Ето сад управо говориш, а приче никакве не говориш.

30. Сад знамо да све знаш, и не треба ти да те ко пита. По томе вјерујемо да си од Бога изишао.

31. Исус им одговори: Зар сад вјерујете?

32. Ево иде час, и већ је настао, да се разбјегнете сваки на своју *спрану* и мене сама оставите; али нијесам сам, јер је отац са мном.

33. Ово вам казах, да у мени мир имате. У свијету ћете имати невољу; али не бојте се, јер ја надвладах свијет.

Г Л А В А XVII.

Ово говори Исус, па подиже очи своје на небо и рече: Оче! дође час, прослави сина својега, да и син твој прослави тебе;

2. Као што си му дао власт над свакијем тијелом да свему што си му дао да живот вјечни.

3. А ово је живог вјечни да познају тебе јединога истинога Бога, и кога си послао Исуса Христа.

4. Ја тебе прославих на земљи: посао сврших који си ми дао да радим.

5. *И* сад прослави ти мене, оче, у тебе самога славом коју имадох у тебе прије него свијет постане.

6. Ја јавих име твоје људима које си ми дао од свијета; твоји бијаху па си их мени дао, и твоју ријеч одржаше.

7. Сад разумјеше да је све што си ми дао од тебе.

8. Јер ријечи које си дао мени дадох им; и они примише, и познадоше истинито да од тебе изиђох, и вјероваше да си ме ти послао.

9. Ја се за њих молим: не молим се за (сав) свијет, него за оне које си ми дао, јер су твоји.

10. *И* моје све је твоје, и твоје моје; и ја се прославих у њима.

11. *И* више нијесам на свијету, а они су на свијету, а ја идем к теби. Оче свети! сачувај их у мене своје, оне које си ми дао, да буду једно као и ми.

12. Док бијаш с њима на свијету, ја их чувах у мене твоје; оне које си ми дао сачувах, и нико од њих не погибе осим сина погуби, да се збуде писмо.

13. А сад к теби идем, и ово говорим на свијету, да имају радост моју испуњену у себи.

14. Ја им дадох ријеч твоју; и свијет омрзну на њих, јер нијесу од свијета, као ни ја што нијесам од свијета.

15. Не молим те да их узмеш са свијета, него да их сачуваш ода зла.

16. Од свијета нијесу, као ни ја што нијесам од свијета.

17. Освети их истином својом: ријеч је твоја истина.

18. Као што си ти мене послао у свијет, и ја њих послах у свијет.

19. Ја посвећујем себе за њих, да и они буду освећени истином.

20. Не молим пак само за њих, него и за оне који ме узвјерују њихове ријечи ради.

21. Да сви једно буду, као ти, оче, што си у мени и ја у теби; да и они у нама једно буду, да и свијет вјерује да си ме ти послао.

22. *И* славу коју си ми дао ја дадох њима, да буду једно као ми што смо једно.

23. Ја у њима и ти у мени: да буду са свијем у једно, и да позна свијет да си ме ти послао и да

си имао љубав к њима као и к мени што си љубав имао.

24. Оче! хоћу да и они које си ми дао буду са мном гдје сам ја; да виде славу моју коју си ми дао, јер си имао љубав к мени прије постања свијета.

25. Оче праведни! свијет тебе не позна, а ја те познах, и они познаше да си ме ти послао.

26. *И* показах им име твоје, и показаху: да љубав којом си мене љубио у њима буде, и ја у њима.

Г Л А В А XVIII.

И рекавши ово Исус изиђе с ученицима својим преко потока Кедрона гдје бјеше врт, у који уђе он и ученици његови.

2. А Јуда издајник његов знадијаше *око* мјесто; јер се Исус често скупљаше ондје с ученицима својим.

3. Онда Јуда узе чету и од главара свештеничничех и фарисеја момке, и дође онамо с фењерима и са свијећама и с оружјем.

4. А Исус знајући све што ће бити од њега изиђе и рече им: Кога тражите?

5. Одговореше му: Исуса Назарећанина. Исус им рече: Ја сам. А с њима стајаше и Јуда који га издаваше.

6. А кад им рече: Ја сам; измакоше се натраг и попадаше на земљу.

7. Онда их опет запита Исус: Кога тражите? А они рекоше: Исуса Назарећанина.

8. Исус им одговори: Казах вам да сам ја. Ако дакле мене тражите, оставите ове нек иду.

9. Да се изврши ријеч што рече: Не изгубих ни једнога од онијех које си ми дао.

10. А Симон Петар имаше нож. па га извади и

удари слугу поглавара свештеничкога, и одсијече му десно ухо. А служи бјеше име Малхо.

11. Онда рече Исус Петру: Зајдени нож у ножнице. Чашу коју ми даде отац зар да је не пијем?

12. А чета и војвода и момци Чивутски ухватише Исуса и свезаше га,

13. И одведоше га најприје Ани, јер бјеше таст Кајафи, који бјеше поглавар свештенички оне године.

14. А Кајафа бјеше онај што даде свјет Јудејцима да је боље да умре један човјек него народ *да проиде*.

15. За Исусом пак иђаше Симон Петар и други ученик; а ученик онај бјеше познат код поглавара свештеничкога, и уђе с Исусом у двор поглавара свештеничкога;

16. А Петар стајаше на пољу код врата. Онда изиђе онај ученик што бјеше познат код поглавара свештеничкога и рече вратарици те уведе Петра.

17. Онда рече слушкиња вратарица Петру: Да нијеси и ти ученик овога човјека? Он рече: Нијесам.

18. А слуге и момци бијаху наложили огањ и стајаху те се гријаху, јер бјеше зима; а и Петар стајаше с њима и гријаше се.

19. Поглавар пак свештенички запита Исуса за ученике његове и за његову науку.

20. Исус му одговори: Ја говорих јавно свијету, ја свагда учих у зборници и у цркви, гдје се свагда скупљају Јудејци, и ништа тајно не говорих.

21. Што питаш мене? Питај оне који су слушали шта сам им говорио; ево ови знаду шта сам ја говорио.

22. А кад он ово рече, један од момака који стајаху ондаје удари Исуса по образу, и рече: Зар тако одговараш поглавару свештеничкоме?

23. Исус му одговори: Ако зло рекох, докажи да је зло; ако ли добро, за што ме бијеш?

24. И Ана га посла свезана Кајафи поглавару свештеничкоме.

25. А Симон Петар стајаше и гријаше се. Онда му рекоше: Да нијеси и ти од ученика његовијех? А он се одрече и рече: Нијесам.

26. Рече један од слугу поглавара свештеничкога који бјеше рођак ономе што му Петар одсијече ухо: Не видјех ли ја тебе у врту с њим?

27. Онда се Петар опет одрече; и одмах пијештао зајева.

28. А Исуса поведоше од Кајафе у судницу. Али бјеше јутро, и они не уђоше у судницу да се не би опоганили, него да би могли јести пасху.

29. Онда Пилат изиђе к њима на поље и рече: Какову кривицу износите на овога човјека?

30. Одговорнише му и рекоше: Кад он не би био злочинац не бисмо га предали теби?

31. А Пилат им рече: Узмите га ви и по закону својему судите му. А Чивути му рекоше: Ми не смијемо никога погубити.

32. Да се збуде ријеч Исусова коју рече казујући каквом ће смрти умријети.

33. Онда уђе Пилат опет у судницу, и дозвола Исуса, и рече му: Ти си цар Јудејски?

34. Исус му одговори: Говориш ли ти то сам од себе, или ти други казаше за мене?

35. Пилат одговори: Зар сам ја Чивутин? Род твој и главари свештенички предаше те мени; шта си учинио?

36. Исус одговори: Царство моје није од овога

свијета; кад би било од овога свијета царство моје, онда би слуге моје браниле да не бих био предан Чивутима; али царство моје није одавде.

37. Онда му рече Пилат: Даклем си ти цар? Исус одговори: Ти говориш да сам ја цар. Ја сам за то рођен, и за то дођох на свијет да свједочим истину. И сваки који је од истине слуша глас мој.

38. Рече му Пилат: Шта је истина? И ово рекавши изиђе опет к Чивутима, и рече им: Ја никакве кривице не налазим на њему.

39. А у вас је обичај да вам једнога пустим на пасху, хоћете ли дакле да вам пустим цара Јудејскога?

40. Онда сви повикаше опет говорећи: Не овога, него Варава. А Варава бјеше хајдук.

Г Л А В А XIX.

Тада дакле Пилат узе Исуса и шиба га.

2. И војници сплетавши вијенац од трња метнуше му на главу, и обукоше му скерлетну хаљину.

3. И говораху: Добро јутро, царе Јудејски! и бијаху га по образима.

4. Онда Пилат изиђе опет на поље, и рече им: Ево га изводим к вама на поље, да видите да на њему не налазим никакве кривице.

5. А Исус изиђе на поље под вијенцем од трња и у скерлетној хаљини. И рече им *Пилат*: Ево човјека!

6. А кад га видјеше главари свештенички и момци, повикаше говорећи: Распни га, распни. Пилат им рече: Узмите га ви и распните, јер ја не налазим на њему кривице.

7. Одговорише му Чивути: Ми имамо закон и

по закону нашему ваља да умре, јер начини себе сином Божијим.

8. Кад дакле Пилат чу ову ријеч, побоја се већма.

9. И опет уђе у судницу, и рече Исусу: Одакле си ти? А Исус му не даде одговора.

10. А Пилат му рече: Зар мени не говориш? не знаш ли да имам власт распети те, и власт имам пустити те?

11. Исус одговори: Не би имао власти никакве нада мном кад ти не би било дано одозго; за то онај има већи гријех који ме предаде теби.

12. Од тада гледаше Пилат да га пусти. Али Чивути никакоху говорећи: Ако овога пустиш нијеси пријатељ ћесару. Сваки који себе царем гради противи се ћесару.

13. Пилат дакле чувши ову ријеч изведе Исуса на поље, и сјде на судијнску столицу на мјесту које се зове калдрма а Чивутски Гавага.

14. А бјеше петак у очи пасхе око шестога сахата; и *Пилат* рече Чивутима: Ево цар ваш.

15. А они викаху: Узми, узми распни га. Пилат им рече: Зар цара вашег да распнем? Одговорише главари свештенички: Ми немамо цара осим ћесара.

16. Тада им га дакле предаде да се распне. А они узеше Исуса и одведоше.

17. И носећи крст свој изиђе на мјесто које се зове коштурница а Чивутски Голгота.

18. Ондаје га распеше, и с њим другу двојину с једне и с друге стране, а Исуса у сриједи.

19. Пилат пак написа и натпис и метну на крст; а бјеше написано: Исус Назарећанин цар Јудејски.

20. И овај натпис читаше многи од Чивута; јер

мјесто бјеше близу града гдје разапеше Исуса; и бјеше написано Чивутски, Грчки, Латински.

21. А Чивутски главари свештенички говораху Пилату: Не пиши: цар Јудејски, него да сам рече: ја сам цар Јудејски.

22. Пилат одговори: Што писах писах.

23. А војници кад разапеше Исуса узеше његове хаљине и начинише четири дијела, свакоме војнику по дијел, и доламу; а долама не бјеше шивена *него* изаткана сва с врха *до Ана*.

24. Онда рекоше међу собом: Да је не деремо, него да бацимо коцке за њу коме ће допасти. Да се збуде писмо које говори: Раздијелише хаљине моје међу собом, и за доламу моју бацише коцке. Војници дакле тако учинише.

25. А стајаху код крста Исусова мати његова, и сестра матере његове Марија Клеопова, и Марија Магдалина.

26. А Исус видјевши матер и ученика кога љубљаше гдје стоје рече матери својој: Жено! ето ти сина!

27. По том рече ученику: Ето ти матере! И од онога часа узе је ученик к себи.

28. По том знајући Исус да се већ све сврши, да се збуде писмо рече: Жедан сам.

29. Онађе стајаше суд пун оцта; а они напунише сунђер оцта, и натакнувши на трску, принесоше к устима његовијем.

30. А кад прими Исус оцат рече: Сврши се. И преклонивши главу предаде дух.

31. А будући да бјеше петак, па да не би тијела остала на крсту у суботу (јер бијаше велики дан о-на субота), Чивути молише Пилата да им пребију голијени па да *их* скину.

32. Онда дођоше војници, и првOME дакле пребише голијени и другOME распетоме с њим.

33. А дошавши на Исуса, кад га видјеше да је већ умрљо, не пребише му голијени:

34. Него један од војника прободe му ребра копљем; и одмах изиђе крв и вода.

35. И онај што видје посвједочи, и свједочанство је његово истинито; и он зна да истину говори да ви вјерујете.

36. Јер се ово догоди да се збуде писмо: Кост његова да се не преломи.

37. И опет друго писмо говори: Погледаће онога кога прободоше.

38. А по том Јосиф из Аримагеје, који бјеше ученик Исусов али крадом од страха Чивутскога, моли Пилата да узме тијело Исусово, и допусти Пилат. Онда дође и узе тијело Исусово.

39. А дође и Никодим, који прије долази к Исусу ноћу, и донесе помијешане смирне и алоја око сто литара.

40. И узеше тијело Исусово, и обавише га платном с мирисима, као што је обичај у Чивута да у-копавају.

41. А бијаше близу *онога* мјеста гдје бјеше ра-запет, врт, и у врту гроб нов, у који нико никад не бјеше метнут.

42. Онађе дакле петка ради Чивутскога, јер бјеше близу гроб, метнуше Исуса.

Г Л А В А ХХ.

А у први *дан* недјеље дође Марија Магдалина на гроб рано, још док се не бјеше расвануло, и видје да је камен одваљен од гроба.

2. Онда отрча, и дође к Симону Петру и к другом ученику кога љубљаше Исус, и рече им: Узе-

ше Господа из гроба, и не знамо гдје га метнуше.

3. А Петар изиђе и други ученик, и пођоше ка гробу.

4. Трчаху пак оба заједно, и други ученик трчаше брже од Петра, и дође прије ка гробу.

5. И надвиривши се видје хаљине гдје леже; али не уђе.

6. Дође пак Симон Петар за њим, и уђе у гроб, и видје хаљине саме гдје леже,

7. И убрус који бјеше на глави његовој не с хаљинама да лежи него особито савит на једном мјесту.

8. Тада дакле уђе и други ученик који најприје дође ка гробу, и видје и вјерова.

9. Јер још не знадијаху писма да њему ваља устати из мртвијех.

10. Онда отидоше опет ученици дома.

11. А Марија стајаше на пољу код гроба и плакаше. И кад плакаше надвири се над гроб,

12. И видје два анђела у бијелијем хаљинама гдје сједе један чело главе а један чело ногу гдје бјеше лежало тијело Исусово.

13. И рекоше јој они: Жено! што плачеш? Рече им: Узеше Господа мојега, и не знам гдје га метнуше.

14. И ово рекавши обавре се на траг, и видје Исуса гдје стоји, и не знадијаше да је Исус.

15. Исус јој рече: Жено! што плачеш? кога тражиш? А она мислећи да је вртлар рече му: Господине! ако си га ти узео кажи ми гдје си га метнуо, и ја ћу га узети.

16. Исус јој рече: Марија! А она обазревши се рече му: Равуни! које значи учитељу.

17. Рече јој Исус: Не дохватај се до мене, јер

се још не вратиш к оцу својему; него иди к браћи мојој, и кажи им: враћам се к оцу својему и оцу вашему, и Богу својему и Богу вашему.

18. А Марија Магдалина отиде, и јави ученицима да видје Господа и каза јој ово.

19. А кад би у вече онај први дан недеље, и враћа бијаху затворена гдје се бијаху ученици његови скупили од страха Чивутскога, дође Исус и стаде на сриједу и рече им: Мир вам.

20. И ово рекавши показа им руке и ребра своја. Онда се ученици обрадоваше видјевши Господа.

21. А Исус им рече опет: Мир вам; као што отац посла мене, и ја шаљем вас.

22. И ово рекавши дуну, и рече им: Примите Дух свети.

23. Којима опростите гријехе, опростиће им се; и којима задржите, задржаће се.

24. А Тома који се зове Близнаца, један од два наесторице, не бјеше ондје с њима кад дође Исус.

25. А други му ученици говораху: Видјесмо Господа. А он им рече: Док не видим на рукама његовијем рана од кљина, и не метнем прста својега у ране од кљина, и не метнем руке своје у ребра његова; не ћу вјеровати.

26. И последије осам дана опет бијаху ученици његови унутра, и Тома с њима. Дође Исус кад бијаху врата затворена, и стаде међу њима и рече: Мир вам.

27. По том рече Томи: Пружи прст свој амо и виђи руке моје; и пружи руку своју и метни у ребра моја, и не буди невјеран него вјеран.

28. И одговори Тома и рече му: Господ мој и Бог мој.

29. Исус му рече: Пошто ме видје вјеровао си: Благо онима који не видјеше и вјероваше.

30. А и многа друга чудеса учини Исус пред ученицима својим која нијесу писана у књизи овој.
31. А ова се написаше, да вјерујете да Исус јест Христос син Божиј, и да вјерујући имате живот у име његово.

Г Л А В А XXI.

Послије тога опет се јави Исус ученицима својим на мору Тиверијадском. А јави се овако:

2. Бијаху заједно Симон Петар и Тома који се зваше Близнац, и Натанаило из Кане Галилејске, и синови Зеведејеви, и друга двојица од ученика његовијех.
3. Рече им Симон Петар: *Идем да ловим рибу.* Рекоше му: *Идемо и ми с тобом. Онда изиђоше и одамах сједоше у лађу, и ону ноћ не ухватише ништа.*
4. А кад би јутро, стаде Исус на бријегу; али ученици не познаше да је Исус.
5. А Исус им рече: *Дјецо! еда што имате за јело? Одговориху му: Немамо.*
6. А он им рече: *Баците мрежу с десне стране лађе, и наћи ћете. Онда бацише, и већ не могаху извући је од мноштва рибе.*
7. Онда ученик онај кога љубљаше Исус рече Петру: *То је Господ.* А Симон Петар кад чу да је Господ, запреже се кошуљом, јер бјеше го, и скочи у море.
8. А други ученици дођоше на лађи, јер не бјеше далеко од земље него око двјеста лаката, вукући мрежу с рибом.
9. Кад дакле ижљезоше на земљу, видјеше огањ наложен, и на њему метнуту рибу и хљеб.
10. Исус им рече: *Принесите од рибе што сад ухватисте.*

11. А Симон Петар уђе и извуче мрежу на земљу пуну великијех риба сто и педесет и три; и од толикога мноштва не продрије се мрежа.
12. Исусим рече: *Ходите обједујте. А ниједан од ученика не смједијаше да га пита: Ко си ти? Види да је Господ.*
13. А дође и Исус, и узе хљеб, и даде им, тако и рибу.
14. Ово се већ трећи пут јави Исус ученицима својим пошто устаде из мртвијех.
15. А кад обједоваше, рече Исус Симону Петру: *Симоне Јонин! љубиш ли ме већма него ови? Рече му: Да, Господе! ти знаш да те љубим. Рече му Исус: Паси јагањце моје.*
16. Рече му опет другом: *Симоне Јонин! љубиш ли ме? Рече му: Да, Господе! ти знаш да те љубим. Рече му Исус: Паси овце моје.*
17. Рече му трећом: *Симоне Јонин! љубиш ли ме? А Петар поста жалостан што му рече трећом: љубиш ли ме? и рече му: Господе! ти све знаш, ти знаш да те љубим. Рече му Исус: Паси овце моје.*
18. Заиста, заиста ти кажем: кад си био млад, опасивао си се сам, и ходио си куда си хтио; а кад остариш, ширићеш руке своје и други ће те опасати и одвести куда не ћеш.
19. А ово рече показујући каком ће смрти прославити Бога. *И рекавши ово рече му: Хајде за мном.*
20. А Петар обазревши се видје гдје за њим иде онај ученик кога Исус љубљаше, који и на вечери леже на прси његове и рече: *Господе! ко је тај који ће те издати?*
21. Видјевши Петар овога рече Исусу: *Господе! а шта ће овај?*

22. Исус му рече: Ако хоћу да он остане док ја не дођем, што је теби *до тога*? Ти хајде за мнош.

23. Онда изиђе ова ријеч међу браћом да онај ученик не ће умријети; али Исус не рече њему да не ће умријети, него: Ако хоћу да остане док ја не дођем, што је теби *до тога*?

24. Ово је онај ученик који свједочи за ово, који и написа ово: и знамо да је свједочанство његово истинито.

25. А има и друго много што учини Исус, које кад би се редом пописало, ни у сами свијет, мислим, не би могле стати написане књиге. Амин.

Д Ј Е Л А СВЕТИЈЕХ АПОСТОЛА,

ПИСАО ИХ СВЕТИ АПОСТОЛ

и

ЈЕВАНЂЕЛИСТ ЛУКА.

Г Л А В А I.

Прву сам ти књигу написао о свему, о Теофиле, што поче Исус и творити и учити

2. До дана кад се узнесе, пошто Духом светијем заповједи апостолима које изабра,

3. Пред којима и по страдању своме показа себе жива многијем истинитијем знацима, и јавља им се четрдесет дана, и говори о царству Божијему.

4. И сабравши их заповједи им да не иду из Јерусалима, него да чекају обећање очино, које чусте, рече, од мене;

5. Јер је Јован крстио водом, а ви ћете се крстити Духом светијем не дуго послвије овијех дана.

6. А они онда који заједно бијаху, питаху га говорећи: Господе! хоћеш ли сад начинити царство Израилјево?

7. А он им рече: Није ваше знати времена и љета које отац задржа у својој власти;

8. Него ћете примити силу кад сиђе Дух свети на вас; и бићете ми свједоци и у Јерусали-